

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512201017
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8512201017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému V. J., nar. XX.X.XXXX, bytom V. P. XXX, XXX XX V. P., o zaplatenie 1.140,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.140,46 eur spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 791,53 eur od 29.6.2011 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania vo výške 68,- eur a trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu vo výške 198,84 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.2.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.140,46 eur, úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 791,53 eur za obdobie od 29.6.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania, a to s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytol žalovanému úver na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorý však žalovaný podľa zmluvy nespĺcal. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011 došlo k prechodu pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

Súd poučil účastníkov konania o procesných a právach a povinnostiach uznesením č.k. 6C/36/2012-237 zo dňa 2.5.2012 a v rámci prípravy na pojednávanie vyzval žalobcu, aby súdu špecifikoval spôsob výpočtu riadneho úroku v sume 38,80 eur a úroku z omeškania v sume 310,13 eur, najmä z akej sumy boli predmetné úroky vyrátané, za aké obdobie a aká percentuálna sadzba bola pri ich výpočte použitá. Súd zároveň zaslal žalovanému žalobný návrh na vyjadrenie.

Žalobca sa k výzve súdu vyjadril svojím podaním zo dňa 22.6.2012, v ktorom však dostatočne nešpecifikoval jednotlivé úroky. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávanie konané dňa 25.6.2012 sa nedostavil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil prostredníctvom právneho zástupcu, nežiadal však o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobného návrhu, zmluvou o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXX, osobitnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. k tejto zmluve, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2011, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky adresovanej žalovanému s pripojeným podacím hárkom, pokusom

o zmier zo dňa 24.1.2012, podaním žalobcu zo dňa 20.4.2012, podaním žalobcu zo dňa 25.4.2012 spolu s jeho prílohou, podaním žalobcu zo dňa 28.5.2012 a zo dňa 22.6.2012, platobnou históriou žalovaného, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 27.5.2005 zmluvu o kontokorentnom úvere, podľa ktorej poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 730,27 eur (22 000,-Sk) s dohodnutou úrokovou sadzbou 11,15 % ročne, s konečnou splatnosťou úveru k 26.5.2006. Žalovaný svoj záväzok v súvislosti so zmluvou neplnil, preto právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá ku dňu podstúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1.140,46 eur. Táto suma bola podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok tvorená z istiny vo výške 791,53 eur, úroku z úveru vo výške 38,80 eur a úroku z omeškania vo výške 310,13 eur. Pokusom o zmier zo dňa 24.1.2012 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.181,58 eur, ktorá pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 791,53 eur, zo zmluvného/zákonného úroku vo výške 41,12 eur, riadneho úroku vo výške 38,80 eur, zmluvného úroku 1 vo výške 220,10 eur a zmluvného úroku 2 vo výške 90,03 eur. Ani napriek tejto výzve žalovaný doposiaľ žalobcovi zo svojho záväzku nič neuhradil. Podaním zo dňa 22.6.2012 právny zástupca žalobcu špecifikoval výpočet úrokov z omeškania, a to tak, že zmluvné úroky vo výške 38,80 eur sú v platobnej histórii vyčíslené za príslušné obdobie a predstavujú rozdiel medzi položkami „zvýšenie pohľadávky za riadny úrok“ a „zníženie pohľadávky za riadny úrok“. Úrok z omeškania je vyčíslený vždy za obdobie, kedy žalovaný prekročil schválený úverový rámec a jeho výška je odvodená od výšky prekročenia schváleného úverového rámca, výšky úrokovej sadzby za dané obdobie a počtu dní prekročenia schváleného úverového rámca. Úrok z omeškania predstavuje v platobnej histórii rozdiel položiek „zvýšenie pohľadávky za zmluvný úrok z omeškania (b)“ a „zníženie pohľadávky za zmluvný úrok z omeškania (b)“, ku ktorému je pripočítaný úrok z omeškania od 29.6.2009 (deň nasledujúci po dátume odpísania pohľadávky z debetného účtu) do 28.6.2011 (dátum postúpenia pohľadávky).

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára.

Podľa § 2 písm. a/, písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase

uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1, 2 OBZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 OBZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ku dňu omeškania žalovaného so splatením dlhu predstavovala základná úroková sadzba ECB výšku 1,25 %.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobný návrh žalobcu je dôvodný. Žalobca preukázal, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o kontokorentnom úvere dňa 27.5.2005. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 22.000,- Sk (730,27 eur) s dohodnutou úrokovou sadzbou 11,15% ročne s konečnou splatnosťou úveru 26.5.2006. V dôsledku neplnenia si povinností právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 1.140,46 eur. Dĺžna suma bola špecifikovaná prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 a pozostáva z istiny vo výške 791,56 eur, zmluvného úroku vo výške 38,80 eur, zmluvného úroku z omeškania vo výške 90,03 eur a zákonného úroku vo výške 220, 10 eur.

Čo sa týka príslušenstva pohľadávky súd tiež mal za preukázané odkedy sa žalovaný dostal do omeškania a aká je výška úrokov z omeškania, ktorá je v súlade s § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka ako aj s príslušnými ustanoveniami vykonávacej vyhlášky č. 87/1995 Z. z..

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti žalovanému, ktorý bol v konaní neúspešný. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 68,- eur a z trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 198,84 eur, pozostávajúcich z dvoch úkonov právnej služby (príprava a prevzatie, spísanie žaloby) á 73,69 eur, režijného paušálu 2x á 9,16 eur, zvýšených o sadzbu DPH o 20 % (33,14 eur) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3.

Za úkon právnej služby „písomné podanie protistrane - pokus o zmier“ súd nepriznal požadovanú náhradu trov právneho zastúpenia, t.j. odmenu, súvisiacu náhradu výdavkov podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a ich zvýšenie o DPH, pretože v danom prípade nejde o trovy konania - uvedený úkon

nijako so samotným konaním nesúvisí, nie je ani potrebný pre podanie žaloby. Zároveň nebolo súdu preukázané skutočné vykonanie tohto úkonu (najmä dokladom o doručení uvedenej výzvy žalovanému).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.